

"Hoe ga je met elkaar om? Dat moet een verplicht vak worden op school"

Zeist, 18 april 2016

Voetballend ondernemen. Zo heet het boek van Benno Schildkamp (47) over een andere manier van samenwerken in organisaties. In het dagelijks leven geeft de Tukker leiding aan Food Connect, een bedrijf dat maaltijden bezorgt. Minister Asscher gaf hem de prijs voor Beste Goede Praktijk van Nederland. Schildkamp adviseerde hem over sociale innovatie.

"'Wat zou je doen?' vroeg Asscher mij, de eerste keer dat we elkaar ontmoetten. 'We moeten gewoon weer normaal doen,' antwoordde ik. 'Stoppen om alles achter dure termen te verstoppen en in plaats van functioneringsgesprekken vaker een kop koffie drinken met medewerkers.'"

"In de nieuwe Flexwet staat dat je een tijdelijk contract met een werknemer op tijd moet opzeggen. Eigenlijk is dat raar. Voor iedere werkgever zou het volkomen normaal moeten zijn om iemand waarvan je afscheid neemt tijdig te informeren. Zoiets hoeft niet op papier te staan."

"De overheid verlangt dat we voor onze ouders gaan zorgen. Dat is best lastig, blijkt in de praktijk. Onze bezorgers zien bijna dagelijks eenzame ouderen. Die eenzaamheid slaat dubbelhard toe nadat de meeste bejaardenhuizen zijn gesloten. Ik vrees dat het de fase is waarin we zitten in de samenleving. Vroeger had je gemiddeld acht kinderen per gezin. Nu twee. Dat zegt al genoeg over de hoeveelheid aandacht die je voor je ouders kunt hebben."

"Het is goed bedoeld hoor, die participatiewet. 5% van je medewerkers moet een rugzakje hebben of een beperking. Maar dat is grote onzin. We hebben toch geen wet nodig om dit te regelen? De basis is dat je gewoon iets voor een ander hoort over te hebben. Je moet het alleen op een andere manier stimuleren dan het stellen van een quotum. Daar krijg je rillingen van."

"Ik woon nog steeds op de boerderij van mijn opa en oma. Zo ben ik opgegroeid. Met meerdere generaties op het boerenerf. 'Dat moet je nooit doen, je levert je privéleven in,' adviseerden mijn vader en moeder, toen ik het idee opperde om bij ons te wonen. Als ik nu 's avonds de oprit opdraai zwaai ik even naar pa en ma. Wij zijn solidair met onze ouders."

"Onze bezorgers zijn vaak de enige mensen die aan de deur komen. Niet zelden treffen ze schrijnende gevallen aan. Ze vervullen een extra sociale functie. Dat is

de reden waarom wij met eigen bezorgers werken. Kunnen ze direct even de vuilniszakken buiten zetten, of de post meenemen. Zo doen we iets terug voor onze klanten.”

“Een dochter van een klant mailde ons een tijdje terug: “U hebt mijn vader geholpen met de reanimatie toen hij in de gang lag. Ik had u het liefst opgegeven voor de warme douche bij Radar, maar dat is niet mijn stijl. Dus doe ik het zo.’ Kippenvel.”

“Ik ben wel directeur op papier, maar ik loop het liefst tussen de collega’s. Ik probeer te motiveren en te signaleren in plaats van een bepalende rol te pakken. Ze moeten binnen kaders vooral hun eigen gang kunnen gaan en plezier maken.”

“Wij zijn van het padje afgeraakt. Met managers zus, en managers zo. Die denken in hiërarchie, protocollen, regeltjes en MT-lagen. Er zijn maar weinig bedrijven meer, waar je jezelf kunt zijn. Om je heen hoor jij toch ook geregeld wanklanken van mensen met minder plezier in hun werk? In sommige bedrijven wordt vanaf dag 1 al het initiatief uit je geramd.”

“Het personeel heeft vaak veel betere ideeën. Daarom is het verstandig om zoveel mogelijk te luisteren en niet te zeggen wat ze moeten doen. Ik doe dat gewoon met een kop koffie. Terloops. Wat vind jij hiervan en hoe zou je het oplossen?”

“Toen ik met Rick en Rob, mijn twee zoontjes, in het FC Twente-stadion zat, dacht ik: ‘Waarom gebruik ik het voetbalstadion niet als een spiegel voor onze onderneming? Met de klanten op de tribune en onze medewerkers als team op het veld. Elf posities. De bezorgers staan op het goal en de spitsen zijn de verkopers. De ticketbox is de financiële afdeling, marketing de fanshop, de arbodienst verzorging, de assistent-scheidsrechters zijn de accountants en de scheidsrechter is de overheid met regels en wetgeving. En ik? Ik ben de coach, die begeleidt, gewoon in de dug out zit en zich niet te veel met het spel bemoeit.”

“Mensenkennis moet je echt leren in de praktijk. Ik snap niet dat er op scholen wel verplicht muziekles wordt gegeven, maar geen lessen over communicatie met anderen. Hoe ga je nou met elkaar om? Waarom reageert iemand anders? Hoe laat je iemand in zijn waarde?”

“Vrijwilligerswerk moet meer gewaardeerd worden en het is zeker geen vies woord. Ik wil ervoor pleiten om iedereen in het Nederlandse bedrijfsleven verplicht een dag per jaar in de ouderenzorg te laten werken. Dit wordt dan ook betaald door het bedrijfsleven.”

“‘Tel wat je hebt en niet wat je mist,’ is de lijfspreuk van mijn vrouw. Ik heb hem geadopteerd.”